

προσφορά
τοῦ συγγραφέως.

Τοῖς φίλοις Ἀναγνώσταις.

Ἡ μικρὰ αὐτὴ μελέτη μου, ἦν πέρυσιν ἀξιῶσει φίλων ἀρχιερέων ἔγραψα καὶ ἐδημοσίευσα ἐν τῷ *Νέῳ Ποιμένι*, μηνιαίῳ παραρτήματι τῆς *Ἐκκλησ. Ἀληθείας* ἐκρίθη ὑπὸ τε ἡμετέρων καὶ ξένων ἀξία μείζονος γνωριμίας καὶ διαδόσεως. Εὐμενῶς ἔκριναν αὐτὴν σοφοὶ Γάλλοι· εἰς τῶν εὐγενῶν τούτων τῆς γαλλικῆς ἐπιστήμης τέκνων, μέλος τοῦ Ἰνστιτούτου ἔγραφε· «J'ai été très vivement intéressé par vos remarques et suggestions sur les mots *Ἕλλην, Ρωμαῖος* κτλ. . . » Ἐπὶ τούτῳ ἀνεκάρηρα αὐτὴν καὶ οὕτως ἔχουσαν παραδίδωμι Ὑμῖν εὐχαρίστως, καὶ μάλιστα ἀφοῦ τὰς οὐχὶ μικρὰς ἐν τοῖς νῦν καιροῖς δαπάναις τῆς τυπώσεως ἀνέλαβε προφρόνως ἀνευ δευτέρου λόγου καὶ ἐπάρσεως εὐγενῆς τοῦ ἐν Κιλικίᾳ εὐεργετικοῦ οἴκου Συμεώνογλου γόνου δ' *Ἀριστείδου Συμεώνογλου*, ἀνεψιός μου.

Αὐτῷ οὐχὶ μόνον ἐγὼ ἀλλὰ καὶ ὑμεῖς οἱ ἀναγνώσται ὁμολογῆσωμεν χάριτας.

ὁ πονήσας.

Ἐν Φαναρίῳ ΚΠόλεως,
Μαΐου ἀρχομένου 1920.